

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.217 van 12 mei 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 maart 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 10 december 2008, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 februari 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 2 april 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster van Albanese nationaliteit komt met een toeristenvisum België binnen op 17 juli 2008.

Op 1 september 2008 dient verzoekster een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie namelijk als bloedverwant in opgaande lijn van haar Belgische dochter V. O. Zij wordt dezelfde dag tevens verzocht om binnen de drie maanden en ten laatste op 30 november 2008 de volgende documenten over te leggen: geboorteakte kind, bewijs van ziekteverzekering in België, attest van onvermogen, bewijs ten laste in het verleden, bewijs van inkomsten, bewijs van niet ten laste van OCMW, attest Woonhaven / De goede woning.

Op 10 december 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt op 6 februari 2009 ter kennis gebracht van verzoekster en is de bestreden beslissing. De motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, vijfde lid, (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (1), aangevraagd op 01.09.2008 door Z. S. (...),

(...) geweigerd.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1).

Reden van de beslissing (2):

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: De gevraagde bewijzen ten laste in het verleden werden voorgelegd als een verklaring door derden; dit wordt niet aanvaard als bewijs. De Belgische dochter heeft bovendien onvoldoende inkomsten om een bijkomend persoon ten laste te nemen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Totaal ten onrechte beweert DVZ als zou verzoekster geen verblijfstitel mogen bekomen op grond van art.40 van de Vreemdelingenwet, meer bepaald omdat verzoekster in het verleden niet zou zijn onderhouden worden door zijn dochter V. O. (...) en omdat deze laatste niet over voldoende inkomsten zou beschikken ;

Dat verzoekster het niet eens is met deze beslissing daar de dochter van verzoekster stuk 2 in het verleden reeds steun heeft verleend (stukken 7 en 8);

Dat de dochter van verzoekster wel degelijk voldoende inkomsten heeft om in te staan voor verzoekster en zijn echtgenote :

- OCMW steun 948,74 Euro

- kindergeld 395,05 Euro

- alimentatiegeld 100 Euro

Verder heeft verzoekster zelf een pensioen van 50 Euro vanuit Albanië ;

In totaal beschikt het gezin ongeveer over 1600 Euro, wat voldoende is ;

Derhalve is de beslissing a quo niet naar behoren gemotiveerd zodat de motiveringsplicht werd geschonden en tevens werd art. 40 van de Vreemdelingenwet geschonden.”

2.2. In haar nota repliceert verwerende partij dat het middel niet dienstig is. In de bestreden beslissing werd terecht geoordeeld dat het inkomen waarover de Belgische dochter blijkt te beschikken onvoldoende is om een bijkomend persoon ten laste te nemen. Hoe dan ook bleek verzoekster op het ogenblik van de bestreden beslissing niet te voldoen aan de voorwaarden om in het kader van gezinshereniging in België te verblijven. Het kan de overheid niet ten kwade worden geduid dat de verklaringen door derden omtrent het ten laste zijn in het verleden, niet aanvaard werden als bewijs. Bovendien is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Het is tenslotte aan verzoekster om aan te tonen dat zij voldoet aan de wettelijke voorwaarden, quod non.

2.3. In haar repliekmemoire volhardt verzoekster in zijn verzoekschrift.

2.4. Uit de vage bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster kritiek levert op de motieven van de bestreden beslissing en in feite dus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht komt het niet aan de Raad toe om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste

feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt het volgende:

“De bepalingen van dit hoofdstuk die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie die hem begeleiden of zich bij hem voegen, zijn van toepassing op de familieleden van een Belg die hem begeleiden of zich bij hem voegen.”

Artikel 40bis, § 2, 4° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

(...)

4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld in onder 1° en 2°, die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen.

(...)”

Artikel 40bis, §4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 4 . De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden voor zover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.”

Artikel 40bis §§ 2 en 4 van de Vreemdelingenwet, samengelezen met artikel 40ter van dezelfde wet, voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de bloedverwant in de opgaande lijn van een Belgisch onderdaan, op voorwaarde dat deze bloedverwant ten laste is van deze onderdaan en zich bij hem voegt of hem begeleidt. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid dient bijgevolg niet enkel de afstammingsband te verifiëren, hij dient ook na te gaan of de vreemdeling die zich op een verblijfsrecht op basis van deze bepalingen beroept effectief ten laste is van de Belgische descendent. De vraag of een persoon ten laste is, vloeit voort uit de verificatie van een feitelijke situatie. Het komt aan het bestuur toe deze feitelijke situatie te beoordelen.

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat verzoekster niet voldoende heeft bewezen in het verleden ten laste te zijn geweest van haar Belgische dochter in functie van wie de verblijfsaanvraag werd ingediend. De gevraagde bewijzen ‘ten laste in het verleden’ werden voorgelegd als een verklaring door derden hetgeen niet aanvaard wordt door verwerende partij als bewijs. Bovendien stelt verwerende partij in de bestreden beslissing dat de Belgische dochter onvoldoende inkomsten heeft om een bijkomende persoon ten laste te nemen.

Verzoekster voert aan dat haar dochter wel degelijk over voldoende inkomsten beschikt om in te staan voor haar en haar echtgenoot en dat haar dochter reeds in het verleden steun heeft verleend aan verzoekster en haar echtgenoot.

De vraag of een vreemdeling ten laste is van een in België verblijvend familielid dient, zoals reeds gesteld, in concreto te worden onderzocht, waarbij dient nagegaan te worden of er sprake is van ‘een situatie van reële afhankelijkheid’ van een familielid (cf. HvJ 9 januari 2007, C-1/05, Jia). Uit het administratief dossier blijkt dat geen bewijs werd voorgelegd waaruit zou kunnen afgeleid worden dat verzoekster, voor haar komst naar België, effectief ten laste was van haar dochter. Verzoekster maakte weliswaar een schriftelijke verklaring van haar kleinkind V. E. (...) over die verklaart in februari 2008 naar Albanië te zijn geweest om verzoekster en haar echtgenoot te bezoeken en hen toen 400 Euro te hebben overhandigd om hen financieel te helpen in die voor hen “bepaalde moeilijke periode”, maar aangezien het gaat om een loutere verklaring van een familielid van verzoekster is het niet kennelijk onredelijk van verwerende partij te oordelen dat dit stuk niet aanvaard kan worden als bewijs maar enkel een verklaring door een derde betreft. Bovendien merkt de Raad op dat deze

verklaring slechts spreekt van een eenmalige gift van 400 Euro aan verzoekster en haar echtgenoot hetgeen uiteraard geen bewijs is dat verzoekster in het verleden ten laste was van haar Belgische dochter.

Uit het administratief dossier blijkt eveneens dat verzoekster enkel drie verklaringen van het OCMW te Antwerpen bijbrengt waaruit blijkt dat de Belgische dochter van december 2004 tot en met december 2008 een leefloon van gemiddeld 810 Euro per maand genoot. Verzoekster toont in haar verzoekschrift niet aan dat verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze oordeelde dat de Belgische dochter over onvoldoende inkomsten beschikt om een bijkomend persoon ten laste te nemen. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster een verklaring van het kinderbijslagfonds Xerius bij en bewijs dat de dochter van verzoeker maandelijks alimentatie krijgt van V. G. (...). De Raad stelt vast dat verzoekster deze documenten voor het eerst bij haar verzoekschrift voegt zodat verwerende partij er bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening mee kon houden. In zoverre verzoekster met haar uiteenzetting over het inkomen van haar dochter en de verwijzing naar de zojuist vermelde documenten tracht een nieuwe beoordeling van haar aanvraag om machtiging tot verblijf te verkrijgen, wijst de Raad er nogmaals op dat wanneer hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, hij niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

De schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 40 van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.